„O, Allah, caut adăpost la Tine de neputință, lene, lașitate, zgârcenie, slăbiciunea bătrâneții și pedeapsa mormântului. O, Allah, dă sufletului meu evlavia sa și curățește-l, căci Tu ești Cel mai Bun care-l poate curăți. Tu ești Ocrotitorul și Stăpânul său. O, Allah, caut adăpost la Tine de știința care nu folosește, de inima care nu se smerește, de sufletul care nu se satură și de ruga care nu este ascultată.”

Zayd ibn Arqam (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Nu vă spun decât ceea ce spunea Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El spunea: „O, Allah, caut adăpost la Tine de neputință, lene, lașitate, zgârcenie, slăbiciunea bătrâneții și pedeapsa mormântului. O, Allah, dă sufletului meu evlavia sa și curățește-l, căci Tu ești Cel mai Bun care-l poate curăți. Tu ești Ocrotitorul și Stăpânul său. O, Allah, caut adăpost la Tine de știința care nu folosește, de inima care nu se smerește, de sufletul care nu se satură și de ruga care nu este ascultată.”

[Sahih (hadis autentic)] [Narat de Muslim]

Printre rugile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla și aceasta: „O, Allah, caut adăpost la Tine”, adică mă încredințez Ție, „de neputință” adică de lipsa capacității de a găsi o soluție folositoare, „și de lene” adică de absența voinței de a acționa. Neputinciosul nu poate găsi o cale, iar lenesul nu o dorește. „De lașitate” adică de a nu îndrăzni să fac ceea ce ar trebui, „și de zgârcenie” adică de a reține ceea ce ar trebui oferit. „Și de bătrânețe slăbită” care duce la slăbirea trupului, „și de pedeapsa mormântului” precum și de cauzele care duc la aceasta. „O, Allah, dă sufletului meu” oferă-i și călăuzește-l către „evlavia sa” prin îndeplinirea ascultării și părăsirea păcatului. „Și curățește-l” adică purifică-l de viciile și trăsăturile josnice. „Tu ești Cel mai Bun care îl poate curăți” nimeni altcineva nu îl poate purifica. „Tu ești Ocrotitorul său” cel care îl sprijină și îl susține, „și Stăpânul său” cel care are grijă de treburile lui, Domnul și Binefăcătorul său. „O, Allah, caut adăpost la Tine de o cunoaștere care nu folosește” – precum astrologia, ghicitoria și magia, sau orice cunoaștere care nu aduce folos în Viața de Apoi, ori cunoaștere care nu este pusă în practică. „Și de o inimă care nu se smerește” față de Tine, care nu se supune, nu se liniștește și nu se odihnește prin Pomenirea Ta. „Și de un suflet care nu se satură” și nu se mulțumește cu ceea ce i-ai oferit din cele permise și bune. „Și de o rugă” respinsă „la care nu se răspunde.”